

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА імя У. І. ЛЕНІНА

№ 2 Пятніца 21 студзеня 1966 г. Год выдання XIX. Цана 1 кап.

НАРОДНЫ КАНТРОЛЬ — У ДЗЕЯННІ

ГРУПА Народнага кантролю філалагічнага факультэта ў бягучым навучальным годзе ў цэнтры

БУДЗЁННАЕ, НАДЗЁННАЕ

сваёй увагі паставіла пытанні палепшання вучэбнай работы на факультэце. Ёю правярана зараз матэрыяльная база кабінетаў і лабараторый. Выяўлены, напрыклад, значныя недахопы ў рабоце фоталабараторыі, дзе не палепшан улік расходаў фотаматэрыялаў. Правёрка кабінетаў паказала, што яны ўсё яшчэ недастаткова ўкамплектаваныя навукова-метадычнай літаратурай. Няма тут адпаведных шырокараспрацаваных каталагаў.

Правярышы работу буфета ў гуманітарным корпусе, мы выявілі, што культура абслугоўвання ў ім усё яшчэ нізкая. Буфетчыца была папярэджана.

Хочацца адзначыць актыўных членаў групы народнага кантролю на філалагічным факультэце. Гэта таварышы Аленчык (студэнт другога курса аддзялення беларускай мовы і літаратуры), Пятакова (студэнтка трэцяга курса аддзялення беларускай мовы і літаратуры), Мельнікава, Мазгавая (студэнты другога курса аддзялення рускай мовы і літаратуры), выкладчыкі І. В. Зазека, Н. І. Гілевіч.

У. ЛАЗОУСКИ,
старшыня групы Народнага кантролю філфака.

ШКЛЯНКА КАМПОТУ— ТАЛЕРКА БАРШЧУ

Першае ўражанне было добрым. Санітарны стан залы, дзе абедуюць студэнты, задавальняючы. Сталовая мае два вялікія халадавыя пакой з двума халадзільнікамі, якіх дастаткова, каб трымаць прадукты. Студэнты аднаго толькі жадалі, каб варыва было смачнейшым.

Загадчык сталовай таварыш Ус затым паведаміла нам, што яны не заказваюць прадуктаў, а атрымліваюць паўфабрыкаты са сталовай № 1, і студэнцкая сталовая, такім чынам, з'яўляецца яе філіялам. Таму зрабіць меню рознастайным сталовая не ў сіле.

Пачалі затым узважваць, давесу не было.

Але ж чаму скардзяцца студэнты?

Прычына пачала выяўляцца, калі сталі правяраць ежу на каларыйнасць. Порцыі, якія мы ўзялі непасрэдна са стала, паказалі, што іх каларыйнасць супраць нормы значна паніжана. Так выявілася, што замест мінімальнай каларыйнасці баршча з кіслай капусты—187,93 калорый у ім было толькі 90,57. Перапаўнінаю аказалася і каларыйнасць бульбянога пюре са смажанай рыбай. Прычым, нехват яе быў абумоўлены недадазенасцю тлушчу. Хіба не фантастычна, што ў сталюўцы шклянкі кампоту аказалася па спажыванасці нараўне з талеркай баршчу!

Пасля ўсяго гэтага стала зразумела, чаму скардзіліся студэнты, але незразумела, як гэта да такіх кулінарных адкрыццяў дайшлі работнікі сталовай?!

Л. КАМЛЮК,
старшыня групы Народнага кантролю біяфака.

АПОШНІЯ дні напружанай сесіі. Пусцеюць калідоры, аўдыторыі, бібліятэкі, інтэрнаты. Змоўкі званкі. Наступілі канікулы. Хто з вас з радасцю не ўспамінае пра іх?!

І таму ўжо зараз намячаюцца маршруты турыскіх паходаў, плануюцца таварыскія спартыўныя сустрэчы.

Так, нашы лыжнікі і канькабежцы правядуць спаборніцтва з сябрамі з Вільнюскага ўніверсітэта. Будуць таксама цікавыя сустрэчы па валејболу, баскетболу, лёгкай атлетыцы, спартыўнай гімнастыцы.

Асабліва вабяць турыскія паходы. Нашы студэнты збіраюцца праісці на лыжах па месцах баявой славы—партызанскіх сьнежках Налібоцкай пушчы, у Беразіно, каля Оршы. Паедуць яны агітпоездам па мясцінах, звязаных з дзейнасцю падполля Віцебскай і Магілёўскай абласцей.

Студэнтаў чакаюць сустрэчы з Зяньковай — былым сакратаром Обальскай падпольнай арганізацыі, з былым камісарам брыгады Канстанціна Заслонава Кардоўскай і многімі іншымі.

Аматары прыроды змогуць наведаць аснежаныя прасторы Карэлі і старажытнага Урала.

Частка нашых студэнтаў паедзе ў дамы адпачынку. Шмат пудэвак ёсць у іх і ў санаторыі.

Хто яшчэ не рашыў, дзе ён будзе адпачываць, набірацца сіл, каб яшчэ з большай энергіяй працаваць — вучыцца, хто яшчэ не вызначыў сабе турыскіх маршрутаў, гэта яшчэ зрабіць не позна. Энтузіясты гатовы прыняць вас у сваю сям'ю.

А. КЕРЖАНЦАВА.

НАСТОЙЛІВЫЯ,

СЕСІЯ — гарачая студэнцкая пара. Тут, як на жніве. Плён тым багачейшы, чым больш працы ўкладзена. Але сесія — гэта і працяг працы. Задойга да яе многія нашы студэнты рыхтаваліся настойліва і рупліва. Цяпер застаецца паўтарыць, замацаваць, яшчэ раз перачытаць, падчытаць, як казалі нам журналісты-другакурснікі Федзя Кулакоў і Анатоль Гарбачоў (фота першае).

На хімфаку сесія — гэта яшчэ раз — лабараторыя, яшчэ раз — дослед, яшчэ раз — рэактывы, колбы, рэакцыі, а потым — падручнік, канспект — замацаванне (здымак другі і трэці).

РУПЛІВЫЯ,

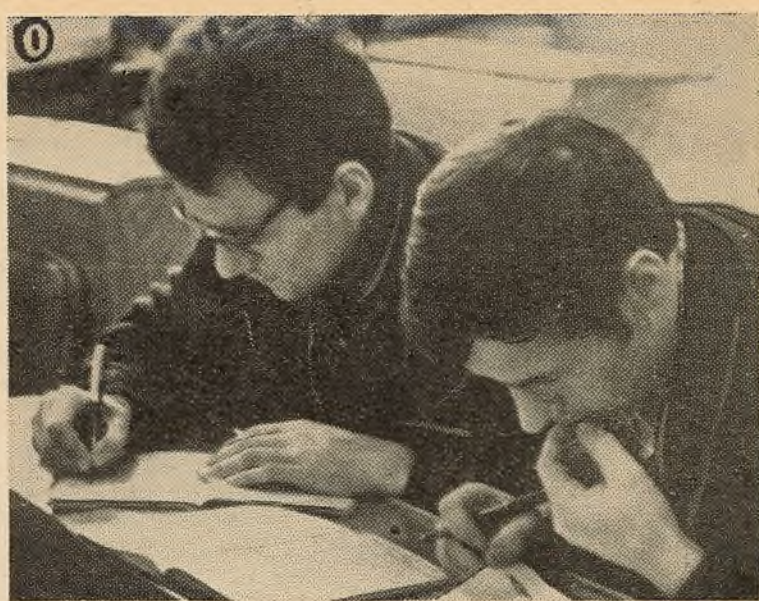
У студэнтаў хімічнага факультэта ёсць добрая традыцыя — «накачка па студэнцку». Дзяўчаты Ніна Юрэвіч, Зіна Барысёнак, Галя Мурзіч, Ніна Хаяноўская верныя ёй. Кожны раз яны збіраюцца разам, каб правярыць свае веды перад экзаменамі, пракансультавацца, дапамагчы адзін аднаму. А назаўтра яны, ўпэўненыя ў сваіх ведах, ідуць на экзамен...

На чацвертым жа здымку вы бачыце, як рэагуюць на добры адказ выкладчыкі — кандыда т філасофскіх навук А. А. Бірала і асістэнт-аспірант І. П. Шпадарук.

РАДАСНЫЯ.

Васіль Межанцоў, Юра Бражнікаў, Аляксандр Федарэнскі і Аляксандр Чавянкаў з заліковымі кніжкамі ў руках. Вы бачыце: радуюцца, як дзеці. А чаму б не радавацца?! І мы радуемся з імі.

Тэкст і фота А. Кадзета

Каб мацнелі вашы крылы!..

У студэнтаў-«узлётаўцаў» добры настрой. Нядаўна ў выдавецтве «Беларусь» выйшаў зборнік іх вершаў. Гэта кніжка семнаццаці аўтараў — хлопцаў і дзяўчат. Усе яны — маладыя людзі са сваімі творчымі задаткамі. Нават па тых вершах, што змешчаны ў гэтым зборніку, чытач можа атрымаць уяўленне аб творчасці кожнага аўтара. Адных вабіць тэма Вялікай Айчыннай вайны, другіх — міралюбівая праца савецкіх людзей, трэціх — студэнцкая тэма, каханне.

Ніколі не забываце мяне, як «Узлёт» сабраў сваё першае пасяджэнне! Мне здаецца, што і на кожнае новае я іду, як на першае. Шмат цікавага і карыснага мне ўдалося пачуць на іх. Тут збіраліся пачынаючыя паэты і паэтэсы, чыталі свае творы, дзяліліся ўражаннямі аб прачытаным, давалі адзін аднаму парады. І з кожным разам мы пераконваліся, што творчае майстэрства даецца цаной вялікіх творчых намаганняў і пошукаў, цаной самаадданай працы.

Хто ж, як кажуць, ядро нашага літаб'яднання? А гэта Рыгор Семашкевіч, Хведар Чэрня, Пятро Сушко, Мар'ян

Дукса, Мікола Лісоўскі, Аляксандр Нікалайчанка, Мікола Вяршынін, Леакадзія Кажухоўская, Галіна Панько, Юрка Голуб. Амаль усе яны — філалагі, толькі Мікола Вяршынін — гісторык. Актыўна ўдзельнічае ў літаб'яднанні географ-вяцэрнік Станіслаў Зубовіч, заходзіў да нас і біёлаг Іван Даўгелевіч. Усе ўзлётаўцы імкнуцца добра вучыцца і гэта толькі спрыяе займацца любімай справай — паэзіяй.

Штогод наша літаратурнае аб'яднанне папаўняецца новымі маладымі сіламі. Да нас прыходзяць учарашнія школьнікі, калгаснікі, рабочыя. Дарэчы, большасць з іх — зноў філалагі. А у нашым жа ўніверсітэце не адзін філалагічны факультэт. Нам вельмі хочацца, каб ва «Узлёт» дружна завіталі студэнты са ўсіх факультэтаў. Наша літаб'яднанне тады сапраўды б стала творчай арганізацыяй усяго ўніверсітэта.

Калі ласка да нас!

Ул. ДЗЮБА,
сакратар літаб'яднання «Узлёт».

Друкуем вершы з кнігі «Узлёт»

Мікола МАЛЯЎКА

ЛЯ ПОМНІКА ЛЕНІНУ

Хай нават да ніткі прамак
У дзень непагодлівы, шэры,—
Заўжды запаволью свой крок
Ля помніка Леніну ў скверы.

Цягнула з маленства да кас
Не ў пошуках лёгкага хлеба.
Даждгамі сцябала не раз
Суровай Карэліі неба.

Работы лягчэй не пытаў
І з месца на месца не лётаў.

Паэтам, якія загінулі ў гады
Вялікай Айчыннай вайны.

Не для песень, не для бронзавай
славы
Хлопцы падалі ў травы.
Біліся лійчы і з крэпам начэй —
За надарэўшымі кругі
Закаціліся поўні вачэй.

Марылі хлопцы ў часы перадышкі.
Убачыць першыя кніжкі,
Падымалі атакі, лажылі

У саюзах пісьменнікаў
Мемарыяльныя дошкі.

Без адчаю, без просьбаў, без
шуму, ў кніжныя магазіны.

За цэлую роту стаптаў
На поўначы кірзавых ботаў.

Ніколі Ільіч на мяне
Не гляне з маўклівым дакорам.
І шокі мае не кране
Пякучаю чырванню сорам.

Я буду жадаць аднаго
Усе свае вёсны і зімы:
Зрабіць хоць часцінку таго,
Што Ленін зрабіў для Радзімы.

Колькі ў вершах празрыстага
суму!—

Рамантычныя кавалеры
Цалавалі дзяўчат
Толькі ў марах сваіх,
на паперы.

Вусны другіх у шпіталі
Пра дзяцей у калыхках шапталі.
За чатыры гады да зямлянак
Не данеслі бацькі
Пацалункаў, надзей, калыханак.

Цяжка паверыць пасля перамогі
У мемарыяльныя некралогі:
Вершы праз кулі, праз міны
Усё яшчэ вяртаюцца
У кніжныя магазіны.

Мар'ян ДУКСА

Д З Я Д Ы

Люблю я моцна майскія поўдзень, І думка ў душу закрадзеца
Калі пад сонцам бушуюць сады, падчас,
На печы дзядам вылежвацца

І лаўкі шукаюць сівыя дзяды.
Садзяцца паважна, горда і вольна,
Не хоча спінагнуцца дугой,
Хаця за жыццё ліхалеці і войны
Не раз ігрышчы спраўлялі на ёй.
Хоць часта паветра дзядам

неставала,
Лезла глыбей на грудзі зямля—
На злосьць чужынцам яны
ўставалі,
Бо недзе дома чакала сям'я.
І трэшачкі сэрца, бывае, заные,
сівыя дзяды.

Хведар ЧЭРНЯ

Ц І Ш Ы Н Я

Там, дзе ў травах раса— пазалотай,
І дзе кожная з росен радня,
Я знаходжу цябе, адзінота,
Я знаходжу цябе, цішыня.
Пераплеценая галінамі,
Перамешаная з сінявою.
Ты басіш з галасамі

чмялінымі
Над забаўнай майёй галавой.
Недзе песню з прызнаннем
вясным
Падхапіла, панесла да зор.
А прыпомні той час суровы,
Як стралялі ў цябе ва ўпор.

Перахвачаная гранатамі,
Перамешаная з крывёй,
Ты ішла за вайной, за салдатамі
Да ўдовіных вёсак жывой.
І дзе сонца сагрэла сіратаў,
Дзе праз попель прабіўся

вішняка,
Я знаходзіў цябе, адзінота,
Я знаходзіў цябе, цішыня.
Неспакойная, юная, вечная,
Ты заўсёды і ўсюды са мной.
Гэта шчасце, сябры
чалавечае—
Гаварыць на зямлі
з цішынёй.

Уладзімір ДЗЮБА

НА РЫШТАВАННЯХ

Уздоўж чыгункі, як быццам зоры,
Светафоры мігцяць,
Светафоры.
Вецер злёгка гойдае лісце,
А мы едзем, едзем кудысьці.
Не пытаюць у нас бязвусых,
Хто і як, адкуль?
Беларусы!..
Едзем мы з далёку і з блізка.
Хто з-пад Гомеля, хто з-пад

Мінску.
Едзем мы па нязнанных сцежках,
А вязём мы з сабой усмешкі,
Што цяплейшымі робяць зімы,—
Мы—усім і ўсе нам—
пабраццімі!..

Генадзь ДЗМІТРЫЁЎ

Я, асляплёны зыянем рання
І паланёны сінявою,
Ізноў стаю на рыштаваннях,
Прабіўшы хмары галавой.

Ізноў на мне, як знак былога,
Рабочы мой камбінезон.
Перада мной, як перад богам
Раздаўся ўшыркі гарызонт.

Ад вышыні я — быццам п'яны,
Бо на кароткі міг адчуў,
Нібыта я ў ракетоплане
У бездань сіную лячу...

Скафандрам мне мая спяцоўка.
Лячу скрозь дым, агонь і гром.
Растала ўнізе будляцоўка —
Мой дом, мой першы касмадром.

Прынеслі вясцоўцы з Іспаніі
Многа крываваўх раў
І дзіўную, мужную песню
З прыпевам: «Но пасаран!..
Песню, якая пахне
Ветрам і сонцам Гранады,
Якая грывіць,
Як грывелі
Мадрыдскія барыкады.
А я з сорак пятага,
А я з сорак пятага —
Равеснік Дня Перамогі
І выбуху першага атамнага

Сягоння вісіць
Над планетаю нашай
Гэтая бомба —
Мая равесніца страшная.
Устанем жа, аднагодкі,
І крыкнем за акіян
Людзям хіжым і подлым:
«Но пасаран!..
»

«У З Л Ё Т»

НА ВЫСТАЎЦЫ

15 студзеня гэтага года ў рэспубліканскім доме журналістаў адкрылася выстаўка лепшых кніг па журналістыцы і графіцы, якія адзначаны дыпламамі на Усесаюзным конкурсе і ўзнагароджаны медалямі.

Беларускія выдавецтвы выставілі тут многа цікавых кніг. Сярод экспанатаў, якія вылучыла выдавецтва «Беларусь» — зборнік вершаў студэнтаў нашага ўніверсітэта «Узлёт».

А. ЯРОХІН.

Рэдактар А. ЛОЙКА.

